

திருச்சிற்றம்பலம்

K.S பிரிண்டர்ஸ், வடலூர். செல்: 9443576739

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
இராமலிங்கர் துணை

திருவருட்பா வடிவுடை மாணிக்க மாலை

ஆசிரியர்
இராமலிங்க அடிகள்

உரையாசிரியர்
வள்ளற்பெருமானாரின் மாணாக்கர்
வேங்கடசுப்பும் பிள்ளை
-வழிமுறை-

வெளியீடு
வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்
கோட்டைக்கரை, வடலூர் -607303

உ

ஒளிமயம் திருச்சிற்றம்பலம் இராமலிங்கர் துணை

முன்னுரை:

திருஒற்றியூர் எம் பெருமாட்டிக்கு வடவுடையம்மன் என்பது திருப்பெயர். அப்பெயர் எழுத்தறியும் பெருமானையே தித்திக்கச் செய்யும் பெயர். இந்நூல் அன்புருவும், இன்புருவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றது. நம் தாய்மார்கள் எல்லாரும். எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும் ஒதி உணர்ந்து அனுபவிக்க உரியது. இறைவியை நாம் அம்மா என்று அழைக்கும் போது அவள் உடனே எழுந்து வருவது போல் தோற்றமளிக்கும் இறைவியை தாயாக, தேவியாக வழிபடும் நோன்பினர் இந்நூல் கொண்டு தாயன்பில் தோய்ந்து, நாணாளும் வழிபடும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டால், அவர்கள் விருப்பங்கள் எளிதில் நிறைவேறும்.

இங்ஙனம்

மன்ற ஆசிரியர் குழுவினர்

வள்ளலார் மகளிர் மன்றம்

கோட்டைக்கரை

வடலூர்.

காப்பு

சீர்கொண்ட ஒற்றிப் பதியுடை யானிடம் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம் பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமிழனுக்கே
ஏர்கொண்ட நல்லருள் ஈயும் குணாலய ஏரம்பனே.

உரை : சீர் பொருந்திய திருவொற்றியூரையுடைய தியாகப் பெருமானது இடப்பாகத்தில் அமர்ந்த, மணிவடம் தவழ்கின்ற கொங்கைகளையுடைய வடிவாம்பிகையின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகட்குத் தார்போன்ற செந்தமிழ்ப் பாக்களாலாகிய மாலை தொடுத்தணிற் பொருட்டு, அடியேனுக்கு உயர் குணங்களெல்லாவற்றிற்கும் உறைவிடமாகிய ஏரம்ப விநாயகர் முட்டின்றி முடிய நல்லருள் செய்வாராக என்றவாறு.

பாடல் 1

கடலமு தேசெங் கரும்பே அருட்கற்ப கக்கனியே

உடல்உயி ரேஉயிர்க் குள்உணர் வேஉணர் வுள்ஒளியே

அடல்விடை யார்ஒற்றி யார்இடங் கொண்ட அருமருந்தே

மடலவிழ் ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமே, கடலிற் பிறந்த அமுதமும் செங்கரும்பும் அருளாகிய கற்பகக்கனியும் ஆவாய்: உடற்குள் உறையும் உயிராயும் உயிர்க்குள் நிலவும். உணர்வாயும், உணர்வின் கண் திகழும் ஒளியாயும் உள்ளவன் வெற்றியையுடைய விடையேறும் திருவொற்றியூர்ப் பெருமானது இடப்பாகத்தைக் கொண்ட

பெறலரும் மருந்து போல்பவள் இதழ் விரிந்த ஞான
மலராய் விளங்குபவள்.

பாடல் 2

அணியே அணிபெறும் ஒற்றித்தியாகர்தம் அன்பறுசற்
குணியேளம் வாழ்க்கைக் குலதெய்வ மேமலைக் கோன்தவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேளன் கண்ணுண் மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : பொருள்கட்கு அணி தருபவளே, அணிபெறும்
ஒற்றிநகர்த் தியாகேசரது அன்பு பொருந்திய சற்குண
வடிவானவளே, மலையரசன் செய்த தவப்பயனாய்
விளங்குபவளே, நின் தாளைப் பணியாதொழிந்த என்
பிழையைப் பொறுத்து ஆட்கொண்டுவந்த தெய்வப்
பதியினர் போற்றிக் கொள்ளும் சிந்தாமணியே, என்
கண்ணினுள் விளங்கும் மணி போல்பவளே, வடிவுடை
மாணிக்கமே.

பாடல் 3

மானேர் விழிமலை மானேளம் மானிடம் வாழ்மயிலே
கானேர் அளகப் பசங்குயி லேஅருட் கட்கரும்பே
தேனே திருவொற்றி மாநகர் வாழும் சிவசக்தியே
வானே கருணை வடிவேவடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மான்போன்ற கண்களையுடையளாய் மலையரசன்
மகளாய் மான்போன்று இயல்பவளே, எமது பெருமானாகிய
சிவனுடைய இடப்பாகத்தில் வாழ்கின்ற மயிலே, நறுமணம்
கமழும் கூந்தலையுடைய பசுமையான குயில் போல்பவளே,
அருளொழுகும் கண்ணையுடைய கரும்பு போல்பவளே,

தேன் போலும் இனிமைப் பண்புடையவளே,
திருவொற்றியூர்க்கண் வாழும் சிவசக்தியே, வானாய் மழை
தருபவளே, கருணையே உருவாகவுடைய வடிவுடை
மாணிக்கமே.

பாடல் 4

பொருளே அடியர் புகலிட மேஒற்றிப் பூரணன்தண்
அருளேளம் ஆருயிர்க் காந்துணையேவிண் ணவர்புகழும்
தெருளேமெய்க் ஞானத் தெளிவே மறைமுடிச் செம்பொருளே
மருளேத நீக்கும் ஒளியே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : நாம் பரவும் வடிவுடை மாணிக்கம், நமக்கு
மெய்ப்பொருள் அடியராயினார்க்குப் புகலிடமாவள்
திருவொற்றியூரில் உள்ள பூரணனாகிய சிவனது தண்ணிய
அருளே உருவானவள் எங்களுடைய அருமையான
உயிர்க்கு உரியதான துணை விண்ணுலகத் தேவர்கள்
புகழ்கின்ற தெளிபொருள் மெய்மை ஞானத்தின்
தெளிவாய் அமைந்தவள் வேதமுடிவாய் விளங்கும்
செம்பொருள் மருளாகிய தன்மையால் உண்டாகும்
குற்றங்களைப் போக்கும் ஒளிவடிவாயவள்.

பாடல் 5

திருமாலும் நான்முகத் தேவுமுன் னாள்மிகத் தேடிமனத்
தருமா லுழக்க அனலுரு வாகி அமர்ந்தருளும்
பெருமான்ளம் மான்ஒற்றிப் பெம்மான்மை மான்கொளும்

பித்தன்மலை

மருமான் இடங்கொள்பெண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருமாலும் நான்முகத் தேவனும் முன்காலத்தே அடிமுடி காண்டற்கு மிகவும் வருந்தித் தேடி, மனத்தின்கண் நீங்குதலில்லாத மயக்கம் எய்தியபோது, நெருப்புருவாய்த் தோன்றி அவர் காண இருந்தருளுகின்ற பெருமானும், எங்கட்குரிய மாபெருந்தலைவனும், திருவொற்றியூர்ப் பெருமானும், கையின்கண், ஒரு மாலை ஏந்துகின்ற பித்தனும், மலையரசன் மருமகனும் ஆகிய சிவபெருமானது, இடப்பாகத்தையே இடமாகக் கொண்ட பெண்மான் போன்றவள் வடிவுடை மாணிக்கம்.

பாடல் 6

உன்னோர் அருள்தெய்வம் காணேன் மனத்தும் எரைக்கப்படாப்
பொன்னே அப் பொன்னற் புதலுளியேமலர்ப் பொன்வணங்கும்
அன்னே எம் ஆருமிர்க் கோர்உயி ரேஒற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மனதினால் நினைந்து பார்க்க முடியாத மாசற்றப் பொன்னே அதிலிருந்து வீசும் அற்புத ஒளியே திருமகள் வணங்கும் அம்மையே எனது ஆன்மாவுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற உயிரே திருவொற்றியூர் விளங்கும் படம்பக்க நாதரின் இடம் வளர் மின்னல் போன்றவளே வடிவுடை மாணிக்கமே உன்னை ஒத்த திருவருள் தெய்வத்தை எங்கும் கண்டிலேன்.

பாடல் 7

கண்ணே அக் கண்ணின் மணியே மணியில் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியன்ஒற்றி யூர் அண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணே மலைபெறும் பெண்மணியே தெய்வப் பெண்ணமுதே
மண்ணேயம் நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமென்ற பெயர்கொண்டு பிறங்கும் அம்மையே, எங்கட்குக் கண்ணும், அக்கண்ணுள் மணியுமாய், மணியினுட் கலந்து ஒளிசெய்யும் விண்ணுமாய் இடம் விரித்த திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளும் அண்ணலாகிய சிவனுடைய இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் பெண்மைப் பரம்பொருளே, மலையரசன் பெற்ற பெண்மணியே, தெய்வ மகளிர் எல்லாரினும் சிறந்த அமுதமாகியவளே, மண்ணுலகத்து ஆசையை அறவே துறந்த பெரியோர்க்கு உரிய வாழ்வு தந்து ஆள்பவளே.

பாடல் 8

மலையான் தவஞ்செய்து பெற்றமுத் தேஒற்றி வாழ் கனகச்
சிலையான் மணக்க மணக்குந்தெய் வீகத் திருமலரே
அலையான் மலிகடல் பள்ளிகொண் டான்தொழும் ஆரமுதே
வலையான் அருமை மகளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே, நீ மலையரசன் தவம் செய்து பெற்ற முத்தும், திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற பொன் மலையானான சிவன் மணந்து கொள்ளவே நன்மணம் கமழும் தெய்வத் தன்மையுற்ற திருமலரும், அலைகள் மிக்குள்ள கடலிற் பள்ளி கொண்டவனாகிய திருமால்

தொழுது வணங்கும் அரிய அமுதமும், வலைஞர்
கோன்பால் வளர்ந்த அருமை மகளுமாவாய்.

பாடல் 9

காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினும் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படர்ஒற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : அம்மையாகிய வடிவுடை மாணிக்கம், காமவிச்சை
பரவி நெஞ்சமுடைய மக்களால் கனவிலும் காணப்படுதல்
இன்றி, இன்ப வாழ்வு பெறக் கருதுவோர் விழையும்
செல்வமான பொன்னும், இனிமையும் செழுமையும்
கொண்ட கனியும் இடம் பரந்த திருவொற்றியூரில்
வாழ்கின்ற பவளத்தாலாகிய தனிமலை போன்ற சிவனது
இடப்பாகத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள பசுமையான
கொடியும் போன்றவள்.

பாடல் 10

கோடா அருட்குணக் குன்றே சிவத்தில் குறிப்பிலரை
நாடாத ஆனந்த நட்பேமெய் யன்பர் நயக்கும்இன்பே
பீடார் திருவொற்றிப் பெம்மான் இடஞ்செய் பெருந்தவமே
வாடா மணிமலர்க் கொம்பே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கம், நெறி
திறம்புதலில்லாத அருட் குணமாகிய குன்றும், சிவ
பரம்பொருளின்பால் கருத்து இல்லாதவரை எண்ணுதல்

இல்லாத ஆனந்தம். நல்கும் நட்புருவும்,
உண்மையன்புடையார் விரும்புகின்ற இன்ப வடிவும்,
பெருமை பொருந்திய திருவொற்றியூர்ப் பெருமானது
இடப்பாகத்தேயிருந்து செய்யப்படும் பெருந்தவமும்
ஆகியவள்.

பாடல் 11

நாலே எனுமறை அந்தங்கள் இன்னமும் நாடியெனைப்
போலே வருந்த வெளிஒளி யாய்ஒற்றிப் புண்ணியர்தம்
பாலே இருந்த நினைத்தங்கை யாகப் பகரப்பெற்ற
மாலே தவத்தில் பெரியோன் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, நான்கு
வேதங்களின் அந்தங்கள் உன்னைக் காணும் பொருட்டு
இன்னமும் என்னைப்போல் வருந்த ஞானவெளியில்
ஒளிப்பிழம்பாய்த் திகழ்கின்றாய். திருவொற்றியூரில்
சிவபுண்ணியச் செல்வர் பக்கல் அருளுருவாய் நிலவும்
நின்னைத் தனக்குத் தங்கையெனப் பேசப்பெறும் திருமால்,
தேவர்களில் தவத்தால் பெரியவனாவன் காண்.

பாடல் 12

கங்கைகொண் டோன்ஒற்றி யூர்அண்ணல் வாமம் கலந்தருள்செய்
நங்கைகள் லாஉல குந்தந்த நின்னை அந் நாரணற்குத்
தங்கைகள் கோ அன்றித் தாயர்என் கோசொல் தழைக்குமலை
மாங்கையங் கோமள மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமான அம்பிகையே,
மலையரசன் மகளே, இளமையான மான் போன்றவளே,

கங்கையாற்றை முடியிற் கொண்டவனும்,
தீருவொற்றியூர்க்கண் எழுந்தருளும் தலைவனுமாகிய
சிவனுடைய இடப்பாகத்திற் கலந்திருந்தருளும் நங்கையாய்,
எல்லா வுலகங்களையும் தந்த நின்னை, அந்த
நாராயணனுக்குத் தங்கை யென்று சொல்வேனா, அல்லது
தாய் என்று சொல்வேனா, யாது சொல்வேன் சொல்லுக..

பாடல் 13

சோலையிட் டார்வயல் ஊர்ரொற்றி வைத்துத்தன் தொண்டரன்பின்
வேலையிட் டால்செயும் பித்தனை மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட் டாடும் தொழிலுடை யோனைத் துணிந்துமுன்னாள்
மாலையிட் டாய்இஃ தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே,
சோலைகளையும் நெல்வயல்களையும் இடையிடையே
கொண்ட ஊரை ஒற்றி வைத்து விட்டுத் தனக்குத்
தொண்டராயினார் அன்பினால் ஏதேனும் வேலை தந்தால்
தாழாமற் செய்யும் பித்துடையவனும், தன் உடம்பின்மேல்
யானையின் தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு ஆடும் தொழில்
உடையவனும் ஆகிய சிவனை, முன்னை நாளில்
கணவனாகத் துணிந்து மாலையிட்டு மணந்து
கொண்டாயே இச்செயலை என்னென்பது?

பாடல் 14

தனையாள் பவரின்றி நிற்கும் பரமன் தனிஅருளாய்
வினையாள் உயிர்மல நீக்கிமெய் வீட்டின் விடுத்திடுநீ
எனையாள் அருளொற்றி யூர்வாழ்வன்றன் னிடத்துமொரு
மனையாள் எனநின்ற தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : தான் பிறரை யாள்வதன்றித் தன்னைப் பிறர்
ஆள்வதில்லாத பரமனாகிய சிவனது தீருவருளாய்,
உயிர்கள் வினை செய்தற்கேதுவாகிய மலத்தினின்றும்
அவற்றை நீக்கி மெய்மையான் இன்ப வீட்டின்கட்
செலுத்துகின்ற நீ, என்னை ஆண்டருள்பவனாய்த்
தீருவொற்றியூரின் கண் வாழ்பவனாகிய அச்
சிவபெருமானுக்கு ஒரு மனைவியென நிற்பது, வடிவுடை
மாணிக்கமாகிய அம்மையே, வியப்பாக இருக்கிறது.

பாடல் 15

பின்னீன்ற பிள்ளையின் மேலார்வம் தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னீன்ற பிள்ளையின் மேலாசை யுள்ளவா மொய்யசுரர்
கொன்னீன்ற போர்க்கிளம் பிள்ளையை ஏவக்கொடுத்த தென்னே
மன்னீன்ற ஒற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : ஒற்றியூர் வாழ்கின்ற மயிலே, வடிவுடை
மாணிக்கமே! நிலைபெற்ற கடைசியாகப் பெற்ற
பிள்ளைமேல் தாய்க்கு அன்பு பெரிதாம் என்று உலகவர்
உரைப்பர் நீ முன்னர்ப் பெற்ற பிள்ளைமேல் ஆசை
மிக்கிருக்கின்றாய் அசுரர்கள் மிகப்பலராய்க் கூடிக்
கண்டார்க்கு அச்சமுண்டாமாறு விளைவித்த
போர்க்களத்துக்கு, இளம்பிள்ளையாகிய முருகனைச்
செல்லவிடுத்தாய் இஃது ஒரு வியப்புக் காண்.

பாடல் 16

பையாளும் அல்குல் சுரர்மட வார்கள் பலருளும்இச்
செய்யாளும் வெண்ணிற மெய்யாளும் எத்தவம் செய்தனரோ
கையாளும் நின்னழிக் குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கணித்தாய்
மையாளும் கண்ணொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மை தீட்டிய கண்களையுடையளாய்த்
திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற அம்பிகையான வடிவுடை
மாணிக்கமே, பாம்பின் படம் போலும் அல்குலையுடைய
தேவமகளிர் பலருள்ளும். இத்திருமகளும் வெண்ணிறமான
மெய்யையுடைய கலைமகளும் எத்தகைய தவம்
செய்தார்களோ அறியேம் கைப்பணி செய்விக்கும்
நின்னுடைய திருவடிக் கீழ்க் குற்றேவல் செய்தற்கு
வேண்டும் திருவருளைக் கடைக்கணித்தருளி
யுள்ளாயாகலான்.

பாடல் 17

இலையாற்று நீமலர்க் காலால் பணிக்குங்குற் றேவலெலாம்
தலையால் செய்யும்பெண்கள் பல்லோரில் பூமகள் தன்னைத்
தள்ளாய்

நிலையால் பெரியநின் தொண்டர்தம்பக்க நிலாமையினான்
மலையாற் கருளொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மலையரசர்க்கு மகளாய்ப் பிறந்து பிள்ளைக்கலி
தீர்த்த திருவொற்றியூரில் வாழும் அம்பிகையான
வடிவுடைய மாணிக்கமே, இல்லுக்குரிய அறம்
பலவற்றையும் செய்யும், நீ, மலர்போன்ற காலால் இடும்
குற்றேவல் எல்லாவற்றையும் தலையாற் செய்யும் மகளிர்

பலருள்ளும், பூவில் உறையும் மகளாகிய திருமகளை
வெறுத்து விலக்குதலை யொழிக சரியை முதலிய
நிலைகளிற் பெரியராகிய நின் தொண்டர் பக்கல் அவள்
நில்லாது நீங்கிவிடுகிறாள் என்ற காரணம் பற்றி.

பாடல் 18

கலைமக னோநின் பணியைஅன் போடும் கடைப்பிடித்தாள்
அலைமக னோஅன் பொடுபிடித் தாள்எற் கறைதிகண்டாய்
தலைமக னோஅருட் டாயேசெவ் வாய்க்கருந் தாழ்குழற்பொன்
மலைமக னேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : ஒற்றியூர்க்கண் வாழும் அம்பிகையாகிய வடிவுடை
மாணிக்கமே, எல்லார்க்கும் தலையாய இறைவியே,
அருளுருவாகிய அன்னையே, சிவந்த வாயும் கரிதாய்த்
தாழ்ந்த கூந்தலுமுடைய பொன்மலை பெற்ற மகளே,
கலைமகளென்ற சரசுவதியோ நீ இட்ட பணியை அன்புடன்
கடைப்பிடித்து முடித்துத் தருகின்றாள் அலைமகளாகிய
திருமகளும் அன்புடன் உறுதியுடன் செய்கின்றாள்
அடியேனுக்கும் பணியினைச் சொல்வாயாக.

பாடல் 19

பொன்னோடு வாணிஎன் போரிரு வோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோ டருளுந் திறநின்குற் றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோ அலததன் முன்னோ தெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோ டெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மன்னராகிய சிவபிரானுடன் அழகிய ஒற்றியூரில்
எழுந்தருளும் அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே,

திருமகள், வாணி எனப்படுவோராகிய இருவரும் தங்களைப் பரவுவோர்க்கு முறையே பொருளும் கல்வியும் அருளும் திறம், நின் குற்றேவலைத் தலைமேற் கொண்டு செய்யத் தலைப்பட்ட பின்போ, அல்லது அதற்கு முன்னோ யாம் தெளியுமாறு நீ சொல்லுக.

பாடல் 20

காமட் டலர்திரு வொற்றிநின் னாயகன் கந்தைகற்றி
யேமட் டரையொடு நிற்பது கண்டும் இரங்கலர்போல்
நீமட்டு மேபட் டுடுக்கின் றனைஉன்றன் நேயம்என்னோ
மாமட் டலர்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : தேன் சொரியும் புவணிந்த கரிய குழலையுடைய
மான் போன்ற அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே,
சோலைகளில் பூவின் தேன் துளிக்கும்
திருவொற்றியூரின்கண் நினக்கு நாயகனான சிவன்
கந்தையைச் சுற்றிக்கொண்டு வெற்றையோடு நிற்பதைக்
கண்டும் மனம் இரங்காதவள் போல் நீ மாத்திரம் பட்டாடை
உடுக்கின்றாயே, உன்னுடைய அன்பை என்னென்பது.

பாடல் 21

வீற்றார்தின் தன்மணத் தம்மியின் மேல்சிறு மெல்லனிச்சம்
ஆற்றாநின் சிற்றடிப் போதினைத் தூக்கிவைத் தாரெனின்மால்
ஏற்றார் திருவொற்றி யூரார் களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றா இயல்கொண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மாறா இயல்கொண்ட மயில் போன்ற

அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, தனிச்
சிறப்பமைந்த நின் திருமணத்தின்போது அம்மியின்மேல்
சிறிய மெல்லிய இதழ்களையுடைய அனிச்சம்பூவும்
மென்மைக்கு நிகராகாத சிறிய நின் திருவடிப்
போதுகளைத் தூக்கி வைத்தார். திருமாலை விடையாக
ஏற்றவரும் திருவொற்றியூரில் இருப்பவரும் ஆகிய
சிவனார், தமது திருக்கழுத்தில் கருப்புக் கறை பொருந்த
இசைதற்குரிய எளிமையுடையவராம்.

பாடல் 22

பொருப்பு நூலியன் பார்நின்னை மெய்அது போலும்ஒற்றி
விருப்பு நாயகன் பாம்பா பரணமும் வெண்தலையும்
நெருப்பு கையும் கனல்மேனி யும்கண்டு நெஞ்சம்அஞ்சாய்
மருப்பு கொங்கை மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : யானையின் கொம்பு போலும் கொங்கைகளையும்
மயில் போன்ற சாயலையுமுடைய அம்பிகையான வடிவுடை
மாணிக்கமே, மலையின்கண் வாழும் நீலி என நின்னை
அறிஞர் சிலர் ஓதுகின்றார்கள் அது மெய்யுரையே போலும்
என்னை யெனின், திருவொற்றியூர்க்கண் விருப்பு
மிக்குறையும், நின் நாயகனின் பாம்பாகிய அணியும்,
வெள்ளிய தலைகள் கோத்த தலைமாலையும்,
நெருப்பேந்திய கையும், அனல் போன்ற மேனியும் ஆகிய
இக்கோலத்தைக் கண்டும் நெஞ்சினில் அஞ்சுதல்
கொள்கின்றிலை யாகலின்.

பாடல் 23

அனம்பொறுத் தான்புகழ் ஒற்றிநின் நாயகன் அங்குமிழ்த்
தனம்பொறுத் தாள்ஒரு மாற்றாளைத் தன்முடி தன்னில்வைத்தே
தினம்பொறுத் தான்அது கண்டும் சினமின்றிச் சேர்ந்தநின்போல்
மனம்பொறுத் தார்எவர் கண்டாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, அன்னத்தை ஊர்தியாகவுடைய பிரமதேவன் புகழும் ஒற்றியூர்க்கண் உறையும் நின்னுடைய நாயகன், அழகிய குமிழியென்னும் கொங்கையையுடையவளாகிய மாற்றாள் ஒருத்தியைத் தன் சடைமுடியில் நாளும் சுமக்கின்றானாக, அது கண்டும் மனத்தே சிறிதும் வெகுளியின்றி அப்பெருமானைச் சேர்ந்து பிரியாதிருக்கின்ற நின்னைப்போல், மனம் பொறுத்திருக்கின்ற மகளிர் இல்லை, காண்.

பாடல் 24

ஒருரு வாய்ஒற்றி யூர்அமர்ந் தார்நின் னுடையவர்பெண்
சீருரு வாகுநின் மாற்றாளை நீதெளி யாத்திழத்தில்
நீருரு வாக்கிச் சுமந்தார் அதனை நினைந்திலையே
வாருரு வார்கொங்கை நங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : கச்சணிந்த கொங்கையை யுடைய வடிவுடை மாணிக்கமே, ஒற்றியூர்க்கண் உறைபவரான சிவன் உன்னோடு உருவாய் உன்னைத் தனக்கேயுடையராகியவர் ஆயினும், பெண்மையின் சீரிய உருவுடையளாகும் கங்கையாகிய நின் மாற்றாளை, நீ

தெளியாத நிலையில் நீருருவாக்கித் தலையிற்
சடையிற்கொண்டு சுமக்கின்றார் அதனை நீ சிறிதும்
நினைந்தாய் இல்லையே!

பாடல் 25

சார்ந்தேநின் பால்ஒற்றி யூர்வாமும் நாயகர் தாமகிழ்வு
கார்ந்தே குலாவும்அிக் கொள்கையைக் காணில் கொதிப்பொன்று
தேர்ந்தேஅிக் கங்கையைச் செஞ்சடை மேல்சிறை செய்தவற்றை
வார்ந்தே குழைகொள் விழியாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : ஒள்ளிய நீண்ட குழையணிந்த காதளவும் நீண்ட கண்களையுடைய அம்மையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே ஒற்றியூர்க்கண் உறையும் தலைவராகிய சிவபெருமான் நிற்பாற் பிரியாமேனியராயிருந்தும், தமது உள்ளத்தில் விருப்பமுற்றே, அவ்விருப்பத்தை நீயறிந்தால் சிவந்து கொதிப்பாய் என்று தெளிந்தே, அக்கங்கை பாகிய பெண்ணைச் சிவந்த சடைக்குள் வைத்துச் சிறை செய்திருக்கின்றார்; நீ இதனை அறிந்திலை போலும்.

பாடல் 26

நீயே எனது பிழைகுறிப் பாயெனில் நின்னடிமைப்
பேயேன் செய்யவண்ணம் எவ்வண்ண மோஎனைப் பெற்றளிக்கும்
தாயே கருணைத் தடங்கட லேஒற்றிச் சார்குமுத
வாயேர் சவுந்தர மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அருட்தாயாகிய நீயே எனது பிழையைக்கருதி தண்டிப்பாய் எனில் நினது திருவடியை பேய் அனையன் ஆகிய நான் பணியும் வகை எவ்வகையோ என்னை

ஈன்று புறம் தருகின்ற (பாது காக்கின்ற) தாயே
அருட்பெருங்கடலே திருவொற்றியூரைச்சார்ந்த செவ்வல்லி
ஏத்த இதழ் உடைய அழகு மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

பாடல் 27

முப்போதும் அன்பர்கள் வாழ்த்தொற்றி யூர்எம் முதல்வர்முகிழ்
ஒப்போ தருமலைப் பெண்ணமு தேளன்று வந்துநினை
எப்போதும் சிந்தித் திடர்நீங்கி வாழ எனக்கருள்வாய்
மைப்போ தனையகண் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மூன்று பொழுதும் பக்தர்கள் போற்றும்
திருவொற்றியூரில் திகழும் படம் பக்கநாதன் மகிழ்கின்ற
ஒப்பு உவமை இல்லாத மலையரசன் மகளே அமுதமே
என்று பணிந்து வந்து நின்னை எப்போதும் சிந்தித்து
இடர் நீங்கி வாழ எனக்கு அருள் புரிவாயாக மை தீட்டப்
பெற்ற நெய்தல் மொட்டு அனைய(குவளை) கண்கள்
உடைய இளம் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

பாடல் 28

மீதலத் தோர்களுள் யார்வணங் காதவர் மேவருடுப்
பூதலத்தோர்களுள் யார்புக ழாதவர் போற்றிநிதம்
பாதலத் தோர்களுள் யார்பணி யாதவர் பற்றிநின்றாள்
மாதலத் தோங்கொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமே இப்பேருலகத்தே
யுள்ளவான திருத்தலங்களுள்ளே ஒன்றாக ஓங்கி நிற்கும்
திருவொற்றியூரின் கண் வாழும் அம்பிகையே
மேலுலகத்தோர்களுள் நின்னை வணங்கிப் போற்றாதவர்

யார்? விளங்கும் நடுவுலகமான இந்தப்
பூதலத்தோர்களுள்ளும், நின்னைப் போற்றி நிதமும்
புகழாதவர்கள் யார்? பாதலகத்தோர்களுள்ளும் நின்
தாள்களையே பற்றிப் பணியாதவர்கள் யார்? இவ்வாறு
மூவுலகத்தோரும் பணிந்து போற்றும் நின் திருத்தாள்களை
யானும் பணிந்து போற்றுகின்றேன்

பாடல் 29

சேய்க்குற்றம் தாய்பொறுத் தேடா வருகெனச் செப்புவள்இந்
நாய்க்குற்றம் நீபொறுத் தானுதல் வேண்டும் நவின்மதியின்
தேய்க்குற்ற மாற்றும் திருவொற்றி நாதர்தந் தேவிஅன்பர்
வாய்க்குற்றம் நீக்கும் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : விளங்குகின்ற திங்களின்பால் உள்ள நாளும்
கலைதேய்ந்து குறையும் குற்றம் நீங்குமாறு அருளும்
திருவொற்றியூர் நாதருடைய தேவியும்,
அன்பர்களிடத்துண்டாகும் சொற்குற்றம் பொறுத்தருளும்
மயில் போன்றவருமான வடிவுடை மாணிக்கமே, மகன்
செய்த குற்றத்தைப் பொருளாகக் கொள்ளாமல், ஏடா, நீ
இங்கே வருக எனச் சொல்லித் தாய் அருள் செய்வள்
அதுபோல நாயினேன் குற்றத்தையும் நீ பொறுத்தருள்
வேண்டுகிறேன்.

பாடல் 30

செங்கம லாசனன் தேவிபொன் நாணும் திருமுதலோர்
சங்கம தாமிடற் றோங்குபொன் நாணும் தலைகுனித்துத்
துங்கமு றாதுளம் நாணத் திருவொற்றித் தோன்றல்புனை
மங்கல நாணுடை யாளே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : செந்தாமரைக்கண் இருக்கும் பிரமதேவன் தேவியான சரசுவதியின் திருமங்கல நானும், திருமகள் முதலிய தேவமகளிர் கூட்டத்தின் கழுத்தில் விளங்கும் மங்கலப் பொன்னாணும் தலைதுவண்டு உயர்ச்சியின்றி நாணித் தாமுமாறு, திருவொற்றியூர் தியாகேசப் பெருமான் புனைந்த மங்கல நாண் உடையவள் அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கம்

பாடல் 31

சேடா ரியன்மணம் வீசச் செயன்மணம் சேர்ந்துபொங்க
ஏடார் பொழிலொற்றி யூரண்ணல் நெஞ்சம் இருந்துவக்க
வீடா இருளும் முகிலும்பின் னிட்டு வெருவவைத்த
வாடா மலர்க்குழ லானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கம், பெருமை பொருந்திய இயற்கை ஞான மணம் கமழ, பல்வேறு இனிய பூக்களை யணிவதால் உளதாய் செயற்கை மணம் அதனோடு சேர்ந்து விளங்க, பூக்கள் நிறைந்த சோலைகள் மிக்க திருவொற்றியூர்ப் பெருமானது நெஞ்சம் இவற்றிடையே இருந்து மகிழ்ச்சிகொள்ள, வேறு ஒளிகட்கு விள்ளாத இருளும், மழை முகிலும் தோற்று அஞ்சுமாறு கொண்ட வாடாத பூக்களையுடைய கூந்தலை உடையவள், காண்.

பாடல் 32

புரநோக்கி னால்பொடி தேக்கிய ஒற்றிப் புனிதர்களக்
கரநோக்கி நல்லமு தாக்கிநிற் போற்றுங் கருத்தினர்ஆ
தரநோக்கி உள்ளிருள் நீக்கிமெய்த் ஞானத் தனிச்சுகந்தான்
வரநோக்கி ஆள்விழி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அசுரருடைய முப்புரத்தை நெற்றிக் கண்ணால் நோக்கிச் சாம்பற் பொடியாகச் செய்தருளிய திருவொற்றியூர் இறைவராகிய புனிதருடைய களத்து விடத்தைக் கண்ணாற் பார்த்து, நல்லமுதமாக மாற்றி, நின்னைப் போற்றும் கருத்துடைய மெய்யன்பர்களின் அகத்தே படியும் அறியாமை யிருளை நீக்கி மெய்த்ஞானம் தந்து, அதனால் எய்தப் படும் சிவபோகம் அவர்கட்டு இனிது வருமாறு அருள் நோக்கம் செய்யும் திருவிழிகளையுடைவள், வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகை.

பாடல் 33

உன்னும் திருவொற்றி யுருடை யார்நெஞ் சுவப்பளழில்
துன்னும் உயிர்ப்பயிர் எல்லாந் தழைக்கச் சுகக்கருணை
என்னம் திருவமு தோயாமல் ஊற்றி எமதுளத்தின்
மன்னும் கடைக்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : யாவராலும் தியானிக்கப்படுகின்ற திருவொற்றியூரில் உள்ள தியாகப் பெருமானது மனம் உவக்கும்படி எழுச்சியுடைய மிக்க உயிர்களாகிய பயிர்கள் தழைத்தல் வேண்டி ஞானவாழ்வு தரும் திருவருளென்னும் அமுதநீரை இடையறாமற் பெய்து, எம்முடைய மனத்தின்கண்

வீற்றிரந்து கடைக்கண் செய்தருளும் மயிலாவாள்,
அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே.

பாடல் 34

வெள்ளம் குளிரும் சடைமுடி யோன்ஒற்றி வித்தகன்தன்
உள்ளம் குளிரமெய் பூரிப்ப ஆனந்தம் ஊற்றெடுப்பத்
தெள்ளம் குளிர்இன் அமுதே அளிக்கும் செவ் வாய்க்குமுத
வள்ளம் குளிர்முத்த மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கங்கை நீரால் குளிர்ச்சியுறும் சடையை முடியிலே
யுடையோனான திருவொற்றியூர்ப் பெருமானுடைய
திருவுள்ளம் குளிர்ப்பெய்துமாரும், உடல் பூரிக்கவும்,
இன்பம் ஊற்றெடுத்துப் பெருகவும், தெளிந்த குளிர்ந்த
இனிய அமுதம் அளிக்கும் சிவந்த வாயாகிய குமுத மலர்
வள்ளத்தில் தண்ணிய முத்தத்தை நல்கும்
மான்போன்றவள், வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகை.

பாடல் 35

மாநந்த மார்வயல் காழிக் கவுணியர் மாமணிக்குன்று
ஆந்த இன்னமு தூற்றும் திருமுலை ஆரணங்கே
காந்த வேங்கும் எழிலொற்றி யார்உட்களித்தியலும்
வானந் தருமிடை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : சோலைகள் வளம் பெற்றோங்கும் அழகிய
ஒற்றியூர்க்கண் வாழும் இறைவருடைய உள்ளம்
மகிழ்வுற்றிட ஒழுகும் அந்தரமாகிய இடையையுடைய
மான்போன்ற அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கம்,

பெரிய சங்குகள் மேயும் வயல்கள் சூழ்ந்த சீர்காழியில்
வாழும் கவுணிய அந்தணர் குல மாமணியாக விளங்கிய
திருஞானசம்பந்தருக்கு அந்நாளில் ஞானவின்ப
அமுதருளும் திருமுலைகளையுடைய தெய்வ மகளாவள்.

பாடல் 36

வான்தேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
வான்தேட மற்றை அருந்தவர் தேடஎன் அன்பின்மையால்
யான்தேட என்னுளம் சேர்ஒற்றி யூர்எம் இருநிதியே
மான்டேடும் வாட்கண் மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : வானவர் தேடவும், மறைநான்கும் தேடவும்,
திருமாலுடன் தாமரை மலர்மேல் உள்ளவனான பிரமன்
தேடவும், மற்றைய அரிய தவத்தோர்கள் தேடவும், என்பால்
அன்பு இல்லாமை கண்டு யான் தேடி நிற்கவும்,
அடியேனுடைய உள்ளத்தில் சேர்தற் பொருட்டுத்
திருவொற்றியூருள் எமக்கு இருநிதியாய் இருப்பவள்,
மான்போன்ற ஒளி பொருந்திய கண்களையும்
மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய வடிவுடை மாணிக்கமாகிய
அம்பிகை.

பாடல் 37

முத்தேவர் விண்ணன் முதல்தேவர் சித்தர் முனிவர்மற்றை
எத்தே வருநின் அடிநினை வார்நினைக் கின்றிலர்தாம்
செத்தே பிறக்கும் சிறியர்அன் றோஒற்றித் தேவர்நற்றா
மத்தேவர் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும் தேவரும் நல்ல

மாலையணிந்த தேவருமாகிய சிவனுடைய இடப்பாக்கத்திருக்கும் மயில் போன்ற அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, பிரமன் முதலிய முத்தேவர்களும் இந்திரன் முதலிய வானுலகத் தேவர்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் மற்றுமுள்ள எத்தகைய தேவர்களும் நின் திருவடியை நினைப்பவராதலால் பிறவா வாழ்வு பெற்ற பெரியராவர்; திருவடியை நினைப்பா தொழிந்தவரே செத்துப் பிறக்கும் சிறியராவர்.

பாடல் 38

திருநாள் நினைத்தொழும் நன்னாள் தொழாமல் செலுத்தியநாள்
கருநாள் எனமறை எல்லாம்புகலும் கருத்தறிந்தே
ஒரு நாளினுநின் றனைமற வார்அன்பர் ஒற்றியில்வாழ்
மருநான் மலர்க்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற மணம் கமழும் புதுப்பூக்கள் கூடிய கூந்தலையுடைய மான் போன்ற அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, நின்னைத் தொழுகின்றநாளே திருநாள்; தொழாமல் வீணே கழித்த நாள் பிறப்புக் கேதுவாகிய நாள் என்று மறைகள் எல்லாம் உரைக்கின்ற கருத்தை யுணர்ந்துதான், அன்பராயினார் ஒரு நாளும் நின்னை மறவாராய் ஒழுகுகின்றார்கள்.

பாடல் 39

வாணாள் அடைவர் வறுமை யுறார்நன் மனைமக்கள்பொன்
பூணாள் இடம்புகழ் போதம் பெறுவர்பின் புன்மைஒன்றும்
காணார்நின் நாமம் கருதுகின் றோர்ஒற்றிக் கண்ணுதல்பால்
மாணார்வம் உற்ற மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூரில் கண்ணுதற் கடவுளின்பால் பேரார்வமுடைய மயில்போலும் அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, நின்னுடைய திருநாமத்தை மறவாது எண்ணுபவர், நீடிய வாழ்நாள் பெறுவர்; வறுமைத் துன்பம் எய்தார்; நல்ல மனைவியும் மக்களும் பொன்னும் பூணாரமும் ஏவலாளும் மனைவயல்களும் புகழும் ஞானமும் பெறுவர்; பின்பு கீழ்மையொன்றும் எய்தார்.

பாடல் 40

சீரறி வாய்த்திரு வொற்றிப் பரம சிவத்தைநினைப்
போரறி வாய்அவ் அறிவாம் வெளிக்கப் புறத்துநின்றாய்
யாரறி வார்நின்னை நாயேன்அறிவ தழகுடைத்தே
வாரெறி பூண்முலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கச்சம் பூணாரமும் அணிந்த கொங்கைகளையுடைய மான் போன்ற அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, சிறப்புடைய அறிவு கொண்டு திருவொற்றியூர்ப் பரமசிவத்தை நினைப்பவர் அறிவாயும், அவ்வறி வெல்லையாகிய வெளிக்கு அப்புறத்தும் நிற்கின்றாயாதலால் உன்னை உண்மைநிலையில் அறிபவர் யாவர் உளர்? நின்னை நாயேனாகிய எளியேன் அறிவதென்பது அழகுடையதாக வுளது.

பாடல் 41

போற்றிடு வோர்தம் பிழைஆ யிரமும் பொறுத்தருள்செய்
வீற்றொளிர் ஞான விளக்கே மரகத மென்கரும்பே
ஏற்றொளிர் ஒற்றி யிடத்தார் இடத்தில் இலங்கும்உயர்
மாற்றொளி ரும்பசம் பொன்னே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : தனிச்சிறப்புடன் ஒளிரும் சிவஞான விளக்கமே, பச்சை நிறம் படைத்த மெல்லிய கரும்பு போல்பவளே, ஏற்றினை யூர்தியும் கொடியுமாகக் கொண்ட திருவொற்றியூரிடத்தே எழுந்தருளும் பெருமான் இடப்பாகத்தில் விளங்கும் உயர்ந்த மாற்றின் பொன்னாமாறு ஒளிசெய்யும் பசும்பொன்னாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, நின்னைப் போற்றிடுவோர் தம்மையறியாமலே பிழைகள் பல செய்வாராயின், அவையனைத்தையும் பொறுத்து அருளுவாயாக.

பாடல் 42

ஆசைஉள் ளார்அயன் மால்ஆதி தேவர்கள் யாரும்நின்தாள்
புசையுள் ளார்எனில் எங்கே உலகர்செய் புசைகொள்வார்
தேசையுள் ளார்ஒற்றி யுருடை யார்இடஞ் சேர்மயிலே
மாசையுள் ளார்புகழ் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : தமக்கென ஒளியும் பெருமையும் நாடாதவரும் திருவொற்றியூரில் உள்ளவருமான சிவனுடைய இடப்பக்கத்தே சேர்ந்துள்ள மயில் போன்றவளே, எத்தகைய குற்றத்தையும் நினையாத சான்றோர் புகழும் மான்போன்றவளான வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே, திசை காவலாய் உள்ளவர்களும், பிரமன் திருமால் முதலான தேவர்களும் பிற தேவர்கள் யாவரும் நின் திருவடிக்கண் புசை செய்வதை உள்ளத்தே கொள்ளாராயின், அவர்கள் உலகினர் செய்யும் புசைனையை

பாடல் 43

அண்டாரை வென்றுல காண்டுமெய்ஞ் ஞானம்

அடைந்துவிண்ணில்

பண்டாரை சூழ்மதி போலிருப் போர்கள்நின் பத்தர்பதம்
கண்டாரைக் கண்டவர் அன்றோ திருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரை வேலன்ன மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூரிலுள்ள கண்ணுதற் பரமன் இடப்பாகத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் வளவிய தாரைவேல் போன்ற கண்ணையுடைய மான் போன்ற அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, பகைவரை வென்று உலகத்தை யாண்டு மெய்ஞ்ஞானம் எய்தி சூழத் திகழும் சந்திரன்போல் இன்பத்திருப்பவர்கள் நின்னடைய மெய்யன்பர்கள் தம் திருவடியைக் கண்டு பரவின பெருமக்களைக் கண்ட நன் மக்களன்றோ.

பாடல் 44

அடியார் தொழுநின் அடிப்பொடி தான்சற் றணியப்பெற்ற
முடியால் அடிக்குப் பெருமைபெற் றார்அம் முகுந்தன்சந்தக்
கடியார் மலர்அயன் முன்னோர்தென் ஒற்றிக் கடவுட்செம்பால்
வடியாக் கருணைக் கடலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அழகிய ஒற்றியூர் உறையும் கடவுளின் செம்பாதியாய் வற்றாத கருணைக் கடலாகவுள்ள அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, அடியவர் போந்து

இடையறாது வழிபட்ட வண்ணமிருக்கும் நின் திருவடியில்
ஒட்டிய பொடி சிறிது தோயப்பெற்ற முடியைச் சூடுவதால்
தங்கள் திருவடிக்கும் பெருமையுண்டாகப் பெற்றனர் அந்தத்
திருமால் பிரமன் ஆகியோரும், அவர்க்கு முன்னையோரும்.

பாடல் 45

ஓவா தயன்முத லோர்முடி கோடி உறழ்ந்துபழல்

ஆவா அனிச்சம் பொறாமலர்ச் சிந்த, ஆற்றுங்கொலோ
காவாய் இமையப்பொற் பாவாய் அருளொற்றிக் காமர்வல்லி
வாவா எனும் அன்பர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : இமயமலையிற் பிறந்த பாவை போன்றவளே,
அருள் வளம் கொழிக்கும் திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும்
அழகிய கொடிபோல்பவளே, வருக வருக என்று
அழைக்கும் மெய்யன்பர்க்கு வாழ் முதலாகிய
அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, அயன் முதலிய
தேவர்களின் முடிகள் இடைவிடாது வீழ்ந்து வணங்குவதால்
மாறி மாறிப் படுமாயின், ஆ ஆ அணிச்சமலரும் நிகராசாத
பூப்போலும் நின் சிறிய திருவடிகள் பொறுக்குமோ?
காத்தருள்க.

பாடல் 46

இட்டார் மறைக்கும் உபநிட தத்திற்கும் இன்னுஞ்சற்றும்
எட்டாநின் பொன்னடிப் போதெளி யேன்தலைக் கெட்டுங்கொலோ
கட்டார் சடைமுடி ஒற்றிஎம் மான்நெஞ்ச கத்தமர்ந்த
மட்டார் குழன்மட மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கட்டுதல் அமைந்த சடையை முடியிலேயுடைய
ஒற்றியூர்ப் பெருமான் நெஞ்சின்கண் அமர்ந்துள்ள

தேனொழுகும் மலர் அணிந்த குழலையுடைய
மான்போன்ற அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே,
அன்பர்களின் நான்மறைக்கும் உபநிடதங்களுக்கும்
ஆகமங்கட்கும் இப்பொழுதும் சிறிதும் எட்டாத நின்னுடைய
அழகிய திருவடி மலர்கள் எளியேனுடைய தலைக்கு
எட்டுமோ, அறியேன்.

பாடல் 47

வெளியாய் வெளிக்குள் வெறுவெளி யாய்ச்சிவ மேநிறைந்த
ஒளியாய் ஒளிக்குள் ஒளியாம் பரைநினை ஒப்பவரார்
எளியார்க் கெளியர் திருவொற்றி யார்மெய் இனிதுபரி
மளியாநின் றோங்கு மருவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : எளியவர்க் கெளியவராய்த் திருவொற்றியூரில்
உள்ள சிவபிரானுடைய மெய்யிடத்தே நன்கு
பரிமளித்தோங்கும் நறுமணமாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே,
நிலமுதல் வான மீறாக வுள்ள ஐம்பெரும் பூதங்கட்கும்
இடம் தரும் பூத வெளியாய், அதற்குள்
உள்ளீடொன்றுமில்லாத வெறு வெளியாகவும் சிவமாம்
தன்னை கலந்த ஒளியாகவும், அந்த ஒளிக்குள்
அருளொளியாகவும், சிவமாம் தன்னை கலந்த
ஒளியாகவும், அந்த ஒளிக்குள் அருளொளியாகவும் பரை
என்னும் சத்தியாவும் விளங்கும் நினக்கு நிகராவார்
யாவருளர்? நிகராவாரும் இல்லை மேலாவாரும் இல்லை.

பாடல் 48

விணங்காத லன்பர்தம் அன்பிற்கும் நிற்புல விக்கும்அன்றி
வணங்கா மதிமுடி எங்கள் பிரான்ஓற்றி வாணனும்நின்
குணங்கா தலித்துமெய்க் கூறுதந் தான்எனக் கூறுவர்உன்
மணங்கா தலித்த தறியார் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, உன்பால்
உளதாகும் ஞான மணத்தை நயந்து உன்னைக்
காதலித்தது அறியாதார், விண்ணக வாழ்வைக் காதலித்து
அதனைப் பெறல் வேண்டி நிற்பால் மெய்யன்பு
செலுத்துவோரது உண்மையன்பிற்கும் நின் புலவிக்கும்
அன்றி வணங்காத முடியினனாகிய எங்கள் பெருமானும்,
திருவொற்றியூரில் வாழ்பவனுமாகிய சிவபெருமான், உன்
குணநலத்தை விரும்பியே தன் மெய்யைக் கூறுசெய்து
தந்தான் என்று கூறுகின்றார்.

பாடல் 49

பன்னும்பல் வேறண்டம் எல்லாம்அவ் அண்டப் பரப்பினின்று
துன்னும் சராசரம் யாவையும் ஈன்றது சூழ்ந்தும்உன்னை
இன்னும் இளந்தை அழியாத கன்னிகை என்பதென்னே
மன்னும் சுகாந்த வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே. பெரிய
சுகானந்த வாழ்வு தருபவளே, சிவாகமங்களும்
கந்தபுராணம் முதலியனவும் சொல்லுகின்ற பல்வேறு
அண்டங்களெல்லாவற்றையும், அவ்வண்டப் பரப்புக்களில்
நிறைந்து வாழும் சராசரங்கள் அனைத்தையும் நீ ஈன்று

புறந்தரும் செயல்வகையை எண்ணியறிந்தும்,
இப்பொழுதும் உன்னை இளமை கெடாத கன்னிகை என்று
அறிவுடையோர் சொல்வது என்னையோ? கூறியருள்க.

பாடல் 50

சினங்கடந் தோர்உள்ளச் செந்தா மரையில் செழித்துமற்றை
மனங்கடந் தோதும்அவ் வாக்கும் கடந்த மறைஅன்னமே
தினங்கடந் தோர்புகழ் ஒற்றிஎம் மானிடம் சேரமுதே
வனங்கடந் தோன்புகழ் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : இருவகைப் பற்றையும் கடந்த சான்றோர் நானும்
புகழும் திருவொற்றியூரில் வாழும் எங்கள் பெருமானாகிய
சிவனது இடப்பாகத்தில் சேர்ந்திருக்கும் அமுதம்
போன்றவளும், கானும் கடலும் கடந்த திருமால் புகழும்
மான் போன்றவளுமாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, சினமாகிய
குற்றத்தை யறுத்தொழித்த பெரியோர்கள் உள்ளமாகிய
செந்தாமரையில் செழிப்புற்று, மற்றைக் கரணங்களான
மனம் கடந்து, பேசும் வாய் கடந்து விளங்கும் மறையாகிய
அன்னமாவாள்

பாடல் 51

வல்லாரும் வல்லவர் அல்லாரும் மற்றை மனிதர்முதல்
எல்லாரும் நின்செயல் அல்லா தணுவும் இயக்கிலரேல்
இல்லாமை யால்உழல் புல்லேன்செய் குற்றங்கள் ஏதுகண்டாய்
மல்லார் வயல்ஓற்றி நல்லாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வளம் பொருந்திய வயல்களையுடைய ஒற்றியூர்
உறையும் நல்ல அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே,

வல்லவரும் வல்லமையில்லாதவரும், வேறு மனிதர் முதலிய எல்லாரும் நின் அருட்செயலாலன்றி ஓர் அணுவும் இயக்குவதில் என்பர் அற்றாயின் வறுமையால் வருந்துகிற கடையனாகிய யான் செய்யும் குற்றங்கட் கேது அவ்வறுமையே யாம்.

பாடல் 52

எழுதா எழில்உயிர்ச் சித்திர மேஇன் இசைப்பயனே
தொழுதாடும் அன்பர்தம் உட்களிப் பேசிற் சுகக்கடலே
செழுவார் மலர்ப்பொழில் ஒற்றிஎம் மான்தன் திருத்துணையே
வழுவா மறையின் பொருளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கம், ஓவியத்தில்தெழுதப்படாத அழகிய உயிர்ப்புடைய சித்திரமாயும், இனிய இசையின் இன்பப் பயனாயும் உள்ளவன்; கையால் தொழுது மகிழ்ச்சியாற் கைத்தாடும் அன்பர்களின் உள்ளத்து நிலவும் களிப்பாயும், ஞானத்தால் உணர்ந்து பெறும் இன்பக்கடலாயும் உள்ளவன் செறித்த நீண்ட பூக்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருவொற்றியூர்ப் பெருமானுடைய சிறந்த துணைவியாய், குற்றப்படாத மறையுணர்த்தும் முடிபொருளாய் விளங்குபவன்.

பாடல் 53

தெருட்பா லுறும்ஐங்கைச் செல்வர்க்கும் நல்லிளஞ் சேய்க்குமகிழ்ந்
தருட்பால் அளிக்கும் தனத்தன மேளம் அகங்கலந்த
இருட்பால் அகற்றும் இருஞ்சுட ரேஒற்றி எந்தைஉள்ளம்
மருட்பால் பயிலு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : தெளிவுப் பகுதிக்கண் நின்று அங்கைச் சுட்டுவிரலால் பரமனைக் காட்டும் செல்வராகிய ஞானசம்பந்தர்க்கும் என்று மாறா இளைஞராகிய முருகவேட்கும் மனம் மகிழ்ச்சியுடன் அருளாகிய பாலை வழங்கும் கொங்கைகளையுடைய செல்வமாய், எங்கள் மனத்திற் படிந்த இருட்பகுதியை நீக்கும் பெரிய சுடராய், திருவொற்றியூர் உறையும் எந்தையாகிய சிவனுடைய திருவுள்ளத்துக் கொப்ப மருட்பால் பயில்கின்ற மயிலாய் விளங்குபவர் அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கம்.

பாடல் 54

அயிலேந்தும் பிள்ளைநற் றாயே திருவொற்றி ஐயர்மலர்க்
கயிலேந் தரும்பெறல் முத்தே இசையில் கனிந்தகுரல்
குயிலே குயின்மென் குழற்பிடி யேமலைக் கோன்பயந்த
மயிலே மதிமுக மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அம்பிகையான வடிவுடை மாணிக்கமே, திருவொற்றியூர்த் தலைவரான சிவனார், மலர்போன்ற கையில் ஏந்தும் பெற்றுகரிய முத்துப் போல்பவளே, வேலேந்தும் பிள்ளையாகிய முருக வேட்கு நற்றாயே, இசையில் பழுத்த குரலிசையுடைய குயில் போன்றவளே, கருமுகில் போன்ற மெல்லிய கூந்தலையுடைய பிடியானை போன்றவளே, மலையரசன் பெற்றமயிலே மதிபோன்ற முகமும் மான் போன்ற விழியுமுடையவளே

பாடல் 55

செய்யகம் ஓங்கும் திருவொற்றி யூரில் சிவபெருமான்
மெய்யகம் ஓங்குநல் அன்பேநின் பால்அன்பு மேவுகின்றோர்
கையகம் ஓங்கும் கனியே தனிமெயக் கதிநெறியே
வையகம் ஓங்கு மருந்தே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வயல்களும் வளமனைகளும் மிக்குள்ள
திருவொற்றியூர்க்கண் சிவபெருமான் மெய்மை சான்ற
மனத்தின்கண் நிறைந்து விளங்கும் நல்ல அன்பே,
நின்பால் அன்புடையோர் கையகத்தே தீகழும், கனி
போன்றவளே, தனித்த உண்மைக் கதிக்குரிய
நன்னெறியே, வையகத்தோரை வருத்தும் நோய்க்கு
மருந்தாகிய, வடிவுடை மாணிக்கமென்ற அம்பிகையே.

பாடல் 56

தரும்பேர் அருளொற்றியுருடை யான்இடஞ் சார்ந்தபுகங்
கரும்பே இனியகற் கண்டே மதுரக் கனிநறவே
இரும்பேய் மனத்தினர் பால்இசை யாத இளங்கிளியே
வரும்பேர் ஒளிச்செஞ் சுடரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகை, பேரருள்
வழங்கும் திருவொற்றியூரில் உள்ள பெருமானது இடப்பால்
அமர்ந்த பசுமையான கரும்பு போல்பவள் இனிய
கற்கண்டை நிகர்ப்பவள் சுவை பொருந்திய கனியிடத்துச்
சுரக்கும் தேன்போன்றவள் இரும்பு போன்ற வன்மை
பொருந்திய மணமுடையவர்பால் மனம் இசையாத
இளமைமிக்க கிளி போன்றவள், மேன்மேற் பெருகி வரும்
ஒளிபொருந்திய சிவந்த சுடராய் விளங்குபவள்.

பாடல் 57

சேலேர் விழியருள் தேனே அடியருள் தித்திக்கும்செம்
பாலே மதுரச்செம் பாகேசொல் வேதப் பனுவல்முடி
மேலே விளங்கும் விளக்கே அருளொற்றி வித்தகனார்
மாலே கொளும்எழில் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமென்ற அம்பிகையே, சேன்மீன்
போன்ற கண்ணையுடையளாய் திருவருளாகிய தேன்
போன்றவளே, அடியவர் உள்ளத்தே தோன்றி இனிக்கும்
செவ்விய பால் போன்றவளே, இனிமையான சிவந்த பாகு
போல்பவளே, புகழ்ந்தோதப்படும் வேதமாகிய நூல் முடிவில்
விளங்கும் ஒளிவிளக்குப் போல்பவளே, பணிவார்க்கு
அருள் வழங்கும் திருவொற்றியூர் வித்தகனார் கண்டு
மயங்கச் செய்யும் அழகிய மான் போன்றவளே அருள்
புரிக

பாடல் 58

எம்பால் அருள்வைத் தொழிலொற்றி யூர்கொண்டி ருக்கும்இறைச்
செம்பால் கலந்தபைந் தேனே கதலிச் செழுங்கனியே
வெம்பாலை நெஞ்சருள் மேவா மலர்ப்பத மென்கொடியே
வம்பால் அணிமுலை மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமென்ற அம்பிகையே,
எங்கள்பால் அருள் செய்து அழகிய திருவொற்றியூரில்
கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனது செம்பாதிபிற்
கலந்து கொண்டிருக்கும் பசிய தேன் போன்றவளே,
வாழையின் செழுமையான கனி நிகர்ப்பவளே, வெவ்விய

பாலை நிலம் போன்ற ஈரமில்லாதாருடைய நெஞ்சகம் பொருந்துதல் இல்லாத பூப்போன்ற திருவடியையுடைய கொடியே, கச்சால் அழகு செய்யப்பட்ட முலையையுடைய மான்போன்றவளே எங்கட்குள் புரிக.

பாடல் 59

ஏமமுய்ப் போர்மகக் கென்றே இளைக்கில் எடுக்கவைத்த
சேமவைப் பேஅன்பர் தேடுமெய்து ஞானத் திரவியமே
தாமமைக் கார்மலர்க் கூந்தல் பிடிமென் தனிநடையாய்
வாமநற் சீர்ஒற்றி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : யாம் பொருளின்றி மெலிவெய்தும் போது எடுத்துக் கொள்ளுமாறு எமக்கெனப் பொன்தரும் செல்வராயினோர் வைத்துதவிய சேமவைப்பே, மெய்யன்பர் தேடுகின்ற உண்மை ஞானமாகிய செல்வமே, மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்ட கார்காலத்து மலரும் பூச்சூடிய கூந்தலையுடைய பிடியானையின் ஒப்பற்ற நடையை யுடையவளே, அழகிய சீர்மிக்க திருவொற்றியூரில் உள்ள மான்போன்ற வடிவுடை மாணிக்கமே.

பாடல் 60

மன்னேர் மலையன் மனையும்நற் காஞ்சன மாலையும்நீ
அன்னே எனத்திரு வாயால் அழைக்கப்பெற்றார் அவர்தாம்
முன்னே அருந்தவம் என்னே முயன்றனர் முன்னும்ஒற்றி
வன்னேர் இளமுலை மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : மன்னரில் மிக்க மலையரசன் மனைவியும், மலயத்து வச பாண்டியன் மனைவி யுமான

காஞ்சனமாலையும் நின் திருவாயால் அன்னாய் என அழைக்கப்பெற்றனர் அவர்கள் அதற்குமுன் எத்துணையரிய தவம் செய்திருப்பர் கொல்லோ சான்றோர்களால் உயர்வாகக் கருதப்படும் திருவொற்றியூரில் சூதாடு கருவி போன்ற இளைய முலையை யுடைய மின்னற் கொடிபோலும் வடிவுடை மாணிக்கமாகிய தாயே.

பாடல் 61

கணமொன்றி லேனும்என் உள்ளக் கவலைக் கடல்கடந்தே
குணமொன்றி லேனெனது செய்கேன்றின் உள்ளக் குறிப்பறியேன்
பணமொன்று பாம்பணி ஒற்றிஎம் மானிடப் பாலில்தெய்வ
மணமொன்று பச்சைக் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : படம் பொருந்திய பாம்பைப் பூணாரமாக அணியும் திருவொற்றியூர் இறைவனது இடப்பாலில் தெய்வமணம் கமழ விளங்கும் பச்சை நிறக்கொடி போன்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே ஒரு கணப் பொழுதிலேனும் உள்ளத்துக் கவலைகளைத் துறந்து அமைதி சான்ற குணம் சிறிதும் பெற்றிலேன் உன் திருவுள்ளக் குறிப்பும் அறியேன் யாது செய்வேன் அருள்புரிக.

பாடல் 62

கருவே தனையற என்னெஞ் சகத்தில் களிப்பொடொற்றிக்
குருவே எனும்நின் கணவனும் நீயும் குலவும்அந்தத்
திருவே அருள்செந் திருவே முதற்பணி செய்யத்தந்த
மருவே மருவு மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : செவ்விய திருமகள் தலையாய திருப்பணிகளைப் புரியுமாறு அருளிய நறுமணமே, மணம் கலந்த நறுமலரே, வடிவுடை மாணிக்கமென்ற அம்பிகையே, பிறவிக்குரிய வினைநோய் நீங்குமாறு என் நெஞ்சின் கண் மிக்க மகிழ்வுடன் திருவொற்றியூரில் கோயில் கொண்டருளும் குருநாதனாகிய நின் கணவனாகிய சிவபெருமானும், நீயும், இன்பமாகக் கலந்திருக்கும் சிவானந்தத் திருக்காட்சியைத் தந்தருள்க.

பாடல் 63

எண்ணிய எண்ணங்கள் எல்லாம்பலிக்க எனக்குள் அருள்
பண்ணிய உள்ளங்கொள் உள்ளும் புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணிய மல்லிகைப் போதே எழில்ஒற்றிப் பூரணர்பால்
மண்ணிய பச்சை மணியே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : அழகிய ஒற்றிநகர்க்கண் கோயில் கொண்டுறையும் பூரணராகிய சிவன்பால், அழகு செய்யப்பட்ட பச்சை நிறமான மணி போல்பவளே, வடிவுடை மாணிக்கமான அம்பிகையே, உள்ளும் புறமும் ஒப்ப நறுமணம் கமழும் புண்ணியத் தன்மையுடைய மல்லிகை மலர் போன்றவளே, எளியேன் எண்ணிய எண்ணங்களெல்லாம் பயன் தரும்படி, எனக்கு உன்னுடைய அருளைப் புரியத் திருவுள்ளம் கொள்ளுக.

பாடல் 64

தீதுசெய் தாலும்நின் அன்பர்கள் தம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய் தாலும்நின் தாள்மறந் தாலும் மதியிலியேன்
ஏதுசெய் தாலும் பொறுத்தருள் வாய்ஒற்றி யின்னிடைப்பு
மாதுசெய் தாழ்குழல் மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : ஒற்றி நகர்க்கண் கோயில் கொண்டு பூக்களால் அழகு செய்யப்பட்ட தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய மான் போன்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, நின் திருமுன் இருந்து குற்றம் செய்தாலும், உன்னுடைய அன்பர்களாகிய திருத்தொண்டர் முன்னே செருக்குடன் நின்று வாது பல செய்தாலும், உன்னுடைய திருவடியை மறந்தாலும் நல்லறிவில்லாத எளியேன் எத்தகைய குற்றம் செய்தாலும் பொறுத்தருள வேண்டும்

பாடல் 65

மருந்தினின் றான்ஒற்றி யூர்வாமும் நின்றன் மகிழ்நன்முன்னும்
திருந்தினின் றார்புகழ் நின்முன்னும் நல்லருள் தேன்விழைந்தே
விருந்தினின் றேன்சற்றும் உள்ளிரங் காத விதத்தைக்கண்டு
வருந்தினின் றேன்இது நன்றோ வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, தேவவமுது போன்றவனும் திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற நின் கணவனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருமுன்னும், நன் ஞானத்தால் திருந்திய அன்பர்கள் புகழ்கின்ற நின்னுடைய திருமுன்னும் நின்று பரவி நல்ல திருவருளாகிய தேனைப் பெறுதற்கு விரும்பிப் புதியனாய் வந்து நிற்கின்றேன்; நீ சிறிதும் இரங்காத விதத்தைக் கண்டு மனம் வருந்தி நிற்கின்றேன் இது நன்றன்று.

பாடல் 66

என்போல் குணத்தில் இழிந்தவர் இல்லைஎப் போதும்எங்கும்
நின்போல் அருளில் சிறந்தவர் இல்லைஇந் நீர்மையினால்
பொன்போலும் நின்னருள் அன்னே எனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போல் உயர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : நிலைத்த உயர்வு பொருந்திய திருவொற்றியூரில்
வாழ்கின்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே,
என்னைப்போல் நற்குணமில்லாமையால் இழிந்தவர்கள்
யாருமில்லை எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உன்னைப்போல்
எளியவர்க்கு அருள்செய்து மேன்மையுற்றவர் இல்லை.
இத்தன்மையினால் தாயே பொன்னைப்போல் சிறந்த நின்
திருவருளை எனக்கும் செய்வாயாக.

பாடல் 67

துன்பே மிகும்இவ் அடியேன் மனத்தில்நின் துய்யஅருள்
இன்பே மிகுவதெந் நாளோ எழிலொற்றி எந்தைஉயிர்க்
கன்பேமெய்த் தொண்டர் அறிவே சிவநெறி சன்பிலர்பால்
வன்பேமெய்ப் போத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : வடிவுடை மாணிக்கம் எனப்படுகின்ற அம்பிகையே
அழகிய ஒற்றியூர்க்கண் கோயில் கொண்டருளும்
எந்தையாகிய எவ்வுயிர்க்கும் உயிராயுள்ள
சிவபெருமானிடத்து மெய்யன்பின் உருவாயமைந்தவளே,
உண்மைச் சிவத்தொண்டரின் அறிவு மயமானவளே,
சிவநெறியின்கண் அன்பில்லாதவரிடமிருந்து வன்மையுற்று
இருப்பவளே, மெய்யான ஞான வடிவானவளே, துன்பமே

பாடல் 68

சற்றே யெனினும்என் நெஞ்சத் துயரம் தவிரவும்நின்
பொற்றே மலர்ப்பதம் போற்றவும் உள்ளம் புரிதிகண்டாய்
சொற்றேர் அறிஞர் புகழ்ஒற்றி மேவும் துணைவர்தஞ்செம்
மற்றேர் புயத்தணை மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : சொற்பொருள் தெளியும் புலவர்கள் புகழ்கின்ற
ஒற்றியூர்க்கண் எழுந்தருளும், நின் துணைவராகிய
சிவபெருமானுடைய செம்மை சான்ற தோள்களைச் சேரும்
மான் போன்ற வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே
மிகச்சிறிது என்றாலும் என் நெஞ்சின் கண்ணுள்ள துயரம்
நீங்கவும் நின்னுடைய அழகிய தேன்பொருந்திய
பூப்போன்ற பாதத்தை துதிக்கவும் திருவுள்ளம் செய்தருள்க

பாடல் 69

சந்தோட மாப்பிறர் எல்லாம் இருக்கவும் சஞ்சலத்தால்
அந்தோ ஒருதமி யேன்மட்டும் வாடல் அருட்கழகோ
நந்தோட நீங்கிய நங்காய் எனத்திரு நான்முகன்மால்
வந்தோதும் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : எம்மிடத்து உண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்கிய
நங்கையே என்று திருமாலும் நான்முகனும் வந்து
போற்றுகின்ற திருவொற்றியூரில் வாழும் மயில்

போன்றவளே, வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, மற்றவர்கள் எல்லாம் மகிழ்வோடிருக்கும் பொழுது நான் ஒருவன் மாத்திரம் மனத்தில் சஞ்சலமுற்று அந்தோ வாடி வருந்துவது அழகாகுமோ, அருள் புரிக.

பாடல் 70

அடியேன் மிசைஎப் பிழையிருந் தாலும் அவைபொறுத்துச்
செடியேதம் நீக்கிநற் சீருள் வாய்திகழ் தெய்வமறைக்
கொடியே மரகதக் கொம்பே எழில்ஒற்றிக் கோமளமே
வடியேர் அயில்விழி மாளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே ஞான ஒளியுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதமாகிய பூங்கொடியே பசுங்கொம்பே, அழகிய திருவொற்றியூரில் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற கோமளமே, கூரிய வேல் போன்ற கண்களையுடைய மான் போன்ற அன்னையே, அடியவனாகிய என்பால் எத்தகைய குற்றங்களிருந்தாலும் அவற்றைப் பொறுத்தருளிப் பலதளையாய் விரியும் பல்வகைத் துன்பங்களையும் நீக்கி உன்னுடைய நல்ல திருவருளைச் செய்க.

பாடல் 71

கண்ணப்பன் ஏத்துநற் காளத்தி யார்மங் கலங்கொள்ஒற்றி
நண்ணப்பர் வேண்டும் நலமே பரானந்த நன்னறவே
எண்ணப் படாளழில் ஓவிய மேளமை ஏன்றுகொண்ட
வண்ணப் பசும்பொன் வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, கண்ணப்ப நாயனார் ஏத்துகின்ற நல்ல காளத்தியை யுடையவரான சிவனணிந்த நாணை அணிந்துகொண்டு திருவொற்றியூரை அடைகின்ற தொண்டர்களுக்கு வேண்டுகின்ற நலம் பலவும் தருகின்ற சிவையாகிய நற்பொருளே, மேலான சிவனாந்தமாகிய இனிய தேனே, பிறவற்றோடு வைத்து எண்ணப்படாத அழகுமிக்க ஓவியமே, எங்கடென அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டருளுகின்ற அழகிய பசுமையான பொன்னாலாகிய வடிவமே, எமக்கு அருள் புரிவாயாக.

பாடல் 72

கற்பே விகற்பம் கடையும்ஒன் றேளங்கள் கண்நிறைந்த
பொற்பேமெய்த் தொண்டர்தம் புண்ணிய மேஅருட் போதஇன்பே
சொற்பேர் அறிவுட் சுகப்பொரு ளேமெய்ச் சுயஞ்சுடரே
மற்பேர் பெறும்ஒற்றி மாளே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, கற்பின் உருவமே விகற்பம் யாவும்ல்லாதபடி விளங்குகின்ற தனிப்பொருளே, எங்கள் கண்நிறைந்த அழகே, மெய்ந்நெறி கொண்ட தொண்டர்கள் செய்கின்ற புண்ணிய வடிவமே, அருள் ஞானத்தால் விளையும் இன்பமே சொல்லப்படும் பேரறிவாளர் உள்ளத்திலே துலங்கும் சுகத்துக்குரிய ஞானப்பொருளே, மெய்யான தனிப்பெருஞ்சுடரே, வளம் பொருந்திய செல்வப்பேர் கொண்ட திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளும் அம்பிகையே, எமது வணக்கத்தை ஏற்று அருளுக.

பாடல் 73

மிகவே துயர்க்கடல் வீழ்ந்தேனை நீகை விடுதலருள்
தகவே எனக்குநற் றாயே அகில சராசரமும்
சுகவேலை மூழ்கத் திருவொற்றி யூரிடந் துண்ணிப்பெற்ற
மகவே எனப்புரக் கின்றோய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, எனக்கு நல்ல தாயானவளே, அகில உலகத்துச் சராசரங்களும் இன்ப வாழ்வாகிய கடலில் மூழ்கும்படி திருவொற்றியூராகிய சிறப்புடைய இடத்தை அடைந்து, தாயாய் கருக்கொண்டு பெற்ற குழவியெனப் பாதுகாப்பவளே, துயர்க்கடலில் மிகவும் வீழ்ந்து வருந்துகின்ற என்னைக் கைவிடுவது அருளுருவாகிய உனக்கு தகுதியாகாதே.

பாடல் 74

வேதங்க ளாய்ஒற்றி மேவும் சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்க ளாய்ப்பொறி யாய்ப்புல னாகிப் புகல்கரண
பேதங்க ளாய்உயிர் ஆகிய நின்னைஇப் பேதைஎன்வாய்
வாதங்க ளால்அறி வேனோ வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, நான்காகிய மறைகளாகியும், திருவொற்றியூரில் கோயில் கொண்டருளும் சிவத்தின் கண் விளையும் திருவருளாகவும் ஜம்பெரும் பூதங்களாகியும், பொறிகளாகியும், புலன்களாகியும், மனமுதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற கரண வகைகளாகியும்,

உயிர்களாகியும், விளங்குகின்ற உன்னைப் பேதையாகிய நான் என்னுடைய வாயால் தொடுக்கப்படும் வாதப்பிரதி வாதங்களால் அறிய இயலுமோ?

பாடல் 75

மதியே மதிமுக மாணே அடியர் மனத்துவைத்த
நிதியே கருணை நிறைவே சுகாநந்த நீள்நிலையே
கதியே கதிவழி காட்டுங்கண் ணேஒற்றிக் காவலர்பால்
வதியேர் இளமட மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றி நகரைக் காவல் புரிந்தருளும் சிவனுடைய இடப்பால் உறையும் அழகிய இளமையோடு கூடிய மான் போன்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே அறிவு வடிவானவளே, சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய மங்கையே, அடிவர்கள் மனத்தில் பொருந்தவைத்த ஞானச் செல்வமே, கருணையின் நிறைவே, சிவானந்தமாகிய நெடிய நிலையமே, எல்லா உயிர்கட்கும் முடிந்த முடிவாக இருக்கின்றகதியே, சிவகதிக்கு வழிகாட்டுகின்ற ஞானக்கண்ணே, அருள்புரிவாயாக.

பாடல் 76

ஆறாத் துயரத் தழுந்துகின் றேனைஇங் கஞ்சல்என்றே
கூறாக் குறைஎன் குறையே இனிநின் குறிப்பறியேன்
தேறாச் சிறியர்க் கரிதாம் திருவொற்றித் தேவர்மகிழ்
மாறாக் கருணை மழையே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, திருவொற்றியூர்க் கண் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவன் திருவுள்ளம் மகிழுமாறு நீங்காக் கருணையை மழைபோல் வழங்குபவளே, நின் திருவருளைப் பெறுவது உண்மை ஞானமில்லாத சிறியவர்க்கு அரிது என்பர். நீங்காத பெருந் துயரத்தில் அழுந்தி வருந்துகின்ற என்னை, இப்பொழுது அன்போடு நோக்கி, நீ அஞ்சுதல் விடுக என்று சொல்லாமலிருக்கின்ற குறை என் தவக்குறையாகும் உன் திருவுள்ளக் குறிப்பு யாதோ அறியேன்.

பாடல் 77

எற்றே நிலைஒன்றும் இல்லா துயங்கும் எனக்கருளச்
சற்றேநின் உள்ளம் திரும்பிலை யான்செயத் தக்கதென்னே
சொற்றேன் நிறைமறைக் கொம்பேமெய்கூ ஞானச் சுடர்க்கொழுந்தே
மற்றேர் அணியொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, வளமையால் அழகு பொருந்தியிருக்கின்ற திருவொற்றியூர்க்கு நல்வாழ்வு தருகின்ற அருட்செல்வமே, சொற்சுவை நிறைந்த வேத உருவாகிய பூங்கொம்பு போன்றவளே, உண்மை ஞானத்தின் ஒளிமிக்க சுடர்க்கொழுந்தே என் நிலைமை என்னாவது? ஒரு பற்றுக்கோடுமின்றி வருந்துகின்ற எனக்கு அருள்புரிதற்கு உன் திருவுள்ளம் என் பக்கம் சிறிதும் திரும்பவில்லை யான் செய்யத்தக்கது வேறு யாது உளது.

பாடல் 78

செவ்வேலை வென்றகண் மின்னேநின் சித்தம் திரும்பினாக்
கெவ்வேலை செய்என் றிடினும்அவ் வேலை இயற்றுவல்காண்
தெவ்வேலை வற்றச்செய் அவ்வேலை யீன்றொற்றித் தேவர்நெஞ்சை
வல்வேலை வார்குழல் மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : பகைவர் கூட்டமாகிய கடலை வற்றச் செய்கின்ற அத்துணை ஆற்றல் பெற்ற வேற்படையை முருகனுக்குத் தந்து, ஒற்றியூர் இறைவன் மனத்தை மகிழ்வித்துக் கொண்ட, ஏலம் அணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய மான் போன்றவளே, வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, செவ்விய வேல்போன்ற கண்ணையுடைய மின்னலைப் போன்றவளே, உன்னுடைய திருவுள்ளம் என் பக்கம் திரும்பி எனக்கு எத்தகைய வேலையைத் தந்து இதனைச் செய்க என்று கட்டளையிடினும் அவ்வேலையைத் தவறாமல் முடித்து நின் பணிகேட்டு நிற்பேன்.

பாடல் 79

தாயே மிகவும் தயவுடை யாள்ளனச் சாற்றுவர்இச்
சேயேன் படுந்துயர் நீக்கஎன் னேஉளம் செய்திலையே
நாயேன் பிழைஇனி நாடாது நல்லருள் நல்கவரு
வாயேஎம் ஒற்றி மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே

உரை : எம்முடைய திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மயில் போன்ற வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே, மிகவும் தயவுடையவள் தாய்தான் என்று சான்றோர் கூறுவர், அங்ஙனம் இருக்க

மகனாகிய நான்படும் துன்பத்தை நீக்குவதற்கு ஏனோ திருவுள்ளம் செய்கின்றாய் இல்லை. நாயினேனுடைய குற்றங்களை நாடாமல், இப்போது எனக்கு நல்லருள் செய்ய வந்தருள வேண்டுகிறேன்.

பாடல் 80

நானே நினக்கடி யேன்என் பிழைகளை நாடியநீ
நானே எனைவிடில் அந்தோ இனிஎவர் தாங்குகின்றோர்
தேனேநல் வேதத் தெளிவே கதிக்குச் செலுநெறியே
வானேர் பொழில்ஒற்றி மானே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, தேனே நல்ல வேதங் கூறும் பொருள்களின் தெளிபொருளாக இருப்பவளே, சிவகதிக்குச் செல்ல முயல்வார்க்கு நல்ல நெறி காட்டும் தேவியே, வானளாவிய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற மான் போன்ற அன்னையே, நான் உனக்கு அடியவனாவேன், என் பிழைகளை ஆராய்ந்து நீ என்னைக் கைவிடுவாயாயின் ஐயோ என்னைத் தாங்குபவர் யாவரிக்கின்றார்கள் அருள்வாயாக.

பாடல் 81

கல்லா ரிடத்தில்தான் இல்லாமைசொல்லிக் கலங்கிஇடர்
நல்லாண்மை உண்டருள் வல்லாண்மை உண்டெனின்
நல்குவையோ
வல்லார் எவர்கட்கும் வல்லார் திருவொற்றி வாணரொடு
மல்லார் பொழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வல்லவர் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் எல்லாரிலும் வல்லவரான, திருவொற்றியூரில் வாழ்பவரான சிவபெருமானோடு வீற்றிருக்கின்றவரும், வளவிய சோலை நிறைந்த திருவொற்றியூரில் வாழ்பவளுமாகிய வடிவுடை மாணிக்கம் என்ற அம்பிகையே, கல்வி அறிவு இல்லாதவரிடத்தில் என்னுடைய வறுமையைச் சொல்லிக் கலக்கமுறாத நல்லாண்மை எனக்குண்டு, அருள்புரியும் வல்லாண்மை உனக்கு உண்டு என்று சொன்னால் நீ எனக்கு அருள் செய்வாயோ? அருளுக.

பாடல் 82

சுந்தர வாண்முகத் தோகாய் மறைகள் சொல்லம்பைங்கிள்ளாய்
சுந்தர வார்குழற் பூவாய் கருணைக் கடைக்கண்நங்காய்
அந்தர நேரிடைப் பாவாய் அருள்ஒற்றி அண்ணல்மகிழ்
மந்தர நேர்கொங்கை மங்காய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மலை போன்ற கொங்கைகளையுடைய மங்கையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, அழகிய ஒளிபொருந்திய முகத்தையும் மயில் போன்ற சாயலையும் உடையவளே, வேதங்களைச் சொல்லும் பசுமையான கிளி போன்றவளே, மழை மேகம் போன்ற கூந்தலையுடைய பூவையே, கருணை புரியும் கடைக்கண்களை உடைய நங்கையே, அந்தரமான நேரிய இடையை யுடையாய், திருவொற்றியூர் இளைவனான சிவன் மகிழ்கின்ற பாவை போன்றவளே, எனக்கு அருள்புரிக.

பாடல் 83

பத்தர்தம் உள்ளத் திருக்கோயில் மேவும் பரம்பரையே
சுத்தமெய்ஞ் ஞான ஒளிப்பிழம் பேசிற் சுகாநந்தமே
நித்தநின் சீர்சொல எற்கருள் வாய்ஒற்றி நின்மலர்உன்
மத்தர்தம் வாம மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : பக்தருடைய மனமாகிய திருக்கோயிலில்
எழுந்தருளும் மேலான பராசக்தியே சுத்த
மெய்ஞ்ஞானமாகிய ஒளிவடிவமாக இருப்பவளே, ஞான
சுகவாழ்வில் பெறலாகும் ஆனந்தமே, திருவொற்றியூரில்
எழுந்தருளியிருக்கின்ற நின்மலர் சிவபிரானும்
பிரமகபாலத்தை ஏந்துபவரும் ஆகிய
தியாகப்பெருமானுடைய இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும்
அம்பிகையாகிய வடிவுடை மாணிக்கமே, எப்பொழுதும் நின்
புகழையே சொல்லித் துதிக்குமாறு எனக்கு அருளுவாயாக.

பாடல் 84

புவாய் மலர்க்குழல் புவாய்மெய் அன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய் நிறைந்தபொற் பாவாய்செந் தேனிற்ப் பகர்மொழியாய்
காவாய் எனஅயன் காவாய் பவனும் கருதுமலர்
மாவாய் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அழகிய ஒற்றியூரில் வாழ்கின்ற வடிவுடை
மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, பூக்கள் அணிந்த
கூந்தலையுடைய பூவையே, மெய்யன்பர்களான
ஞானசம்பந்தர் முதலியோர் பாடிய தமிழ்ப் பாட்டுக்களில்
நிறைந்த பொற்பாவையே, செந்தேன் போன்ற சொற்களை

உடையவளே, காப்பாயாக என நான்முகனும், கற்பகச்
சோலையின்கண் இருக்கும் இந்திரனும், உபேந்திரனாகிய
திருமாலும் நினைந்து வழிபடும் அழகிய பூவிடத்து அழகாய்
விளங்குகின்றவளே அருள்புரிக.

பாடல் 85

தாதா உணவுடை தாதா எனப்புல்லர் தம்மிடைப்போய்
மாதாகம் உற்றவர் வன்நெஞ்சில் நின்அடி வைகுங்கொல்லோ
காதார் நெடுங்கட் கரும்பேநல் ஒற்றிக் கருத்தர்நட
வாதா ரிடம்வளர் மாதே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : நல்ல ஒற்றியூரில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவரும்,
வாத நடனம் புரிபவருமாகிய சிவபிரானுடைய இடப்பக்கத்தே
அமர்ந்து உயர்கின்ற அம்மையே, வடிவாம்பிகையே,
அழகிய காதுகளையும் நெடிய கண்களையுமுடைய கரும்பு
போன்றவளே, கொபாத அற்பரிடம் போய் வள்ளலே எனக்கு
உணவும் உடையும் தருக என்று பேராசையுடன்
இரப்பவருடை வன்மையான நெஞ்சின்கண், உன்னுடைய
திருவடி பொருந்துமோ?

பாடல் 86

களந்திரும் பாஇக் கடையேனை ஆளக் கருணைகொண்டுள்
உளந்திரும் பாமைக்கென் செய்கேன் துயர்க்கட லூடலைந்தேன்
குளந்திரும் பாவிழிக் கோமா னொடுந்தொண்டர் கூட்டமுற
வளந்திரும் பாஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : நெற்றியின்கண் அசையாத விழியினையுடைய
தலைவனாகிய சிவனோடு அடியார் கூட்டம் சூழ நிற்ப,

வளங்குன்றாத திருவொற்றியூரில் வாழ்கின்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, குற்றம் பொருந்தியதால் கடைப்பட்ட என்னை ஆட்கொண்டருளுதற்கு உன் திருவுள்ளம் திரும்பாமல் உளது, அதற்கு யான் யாது செய்வேன் நானோ துயரமாகிய கடலுள் வீழ்ந்து அலைகின்றேன்.

பாடல் 87

ஆரணம் பூத்த அருட்கோ மளக்கொடி அந்தரியூந்
தோரணம் பூத்த எழில்ஒற்றி யூர்மகிழ் சுந்தரிசுற்
காரணம் பூத்த சிவையார்ப் பதிநங் கவுரிஎன்னம்
வாரணம் பூத்த தனத்தாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, நீ வேதங்களைத் தந்த அருள்வடிவான கோமளக் கொடி, அந்தர லோகத்தையுடையவள், பூமாலைகளும் மரங்களும் நிறைந்த தோரண வாயிலையுடைய அழகிய ஒற்றியூரில் மகிழ்வுடனிருக்கின்ற அழகியவாய், சத்தாகிய சிவத்தைக் காரணமாகக் கொண்ட சிவையும் பார்வதியும் ஆவாய். நாங்கள் பரவும் கௌரி என்கிற வாரணத்தின் கொம்பு போன்ற மார்புகளை யுடையளாவாய்; உனக்கு வணக்கம்.

பாடல் 88

திருவல்லி ஏத்தும் அபிடேக வல்லிஎஞ் சென்னியிடை
வருவல்லி கற்பக வல்லிஒண் பச்சை மணிவல்லிஎம்
கருவல்லி நீக்கும் கருணாம் பகவல்லி கண்கொள்ஒற்றி
மருவல்லி என்று மறைதேர் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கண்கள் காணும்படி திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளிகின்ற மணங்கமழும் கொடி என்று, வேதங்கள் தெளிந்து உரைக்கின்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, நீ திருமகள் மகிழ்ந்து பரவும் அபிடேகவல்லி எங்கள் முடிமிசைத் தோன்றி ஞானமணம் கமழும் கற்பகவல்லி, ஒள்ளிய மரகத மணியாகிய வல்லியும், பிறவியாகிய கொடியை அறுக்கும் கருணை பொழியும் கண்டுகூத்த கொடியுமாவாய்.

பாடல் 89

உடையென்ன ஒண்புலித் தோல்உடை யார்கண் டுவக்குமிள
நடையென்ன மேமலர்ப் பொன்முத லாம்பெண்கள் நாயகமே
படையென்ன நீள்விழி மின்னேர் இடைப்பொற் பசங்கிளியே
மடைமன்னு நீர்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : மடை வழி நீர் பாயும் ஒற்றியூர் வாழ்வார்க்கு வழ்வளிக்கும் வடிவுடை மாணிக்கமென்னும் அம்பிகையே, உடையாக ஒள்ளிய புலித்தோலைக் கொண்டணியும் சிவபிரான் கண்டு மகிழும் இளவன்னத்தின் நடையுடையாய் இலக்குமி முதலிய தெய்வப் பெண்கட்கு நாயகமாக விளங்குபவளே, வேற்படை போன்ற நீண்ட விழியையும் மின்னற் கொடிபோலும் இடையையும் உடையபசிய கிளிபோல்பவளே உன்திருவடிகட்கு வணக்கம்.

பாடல் 90

கற்பதும் கேட்பதும் எல்லாம்நின் அற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதம் காணும் பொருட்டென எண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பத மாய்அவைக் கப்புற மாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதம் சேரொற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வளம் பொருந்திய ஒற்றியூர் உள்ளார்க்கு வாழ்
முதலாகிய வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே சொல்
உலகமாகியும் அவற்றிற்கு அப்பாலாகியும் இருக்கின்ற தூய
ஞானச்சுடர் ஒளியே, கற்பதும் கற்றார்பால் அடைந்து கேட்கத்
தகுவன கேட்பதும் எல்லாம் உன்னுடைய அற்புதமான
தாமரை போன்ற அழகிய திருவடியைக் காணும் பொருட்டே
என்று சிவ புண்ணிய வான்கள் அனைவரும்
எண்ணுகிறார்கள். அவர்களைப் பின்பற்றி எண்ணும்
அடியேனுக்கும் அருளுக.

பாடல் 91

நின்னால் எனக்குள எல்லா நலனும் நினைஅடைந்த
என்னால் உனக்குள தென்னைகண் டாய்எமை ஈன்றவளே
முன்னால் வருக்கருள் ஒற்றிஎம் மான்கண் முழுமணியே
மன்னான் மறையின் முடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : முன்னொரு கால் சனகர் முதலிய முனிவர்
நால்வருக்கு அறம் உரைத்தருளிய எங்கள் பெருமான்
ஆகிய சிவனுடைய கண்ணில் உள்ள முழு மணி
போன்றவளே நிலைபெற்ற நான்காகிய வேதங்களின்
முடிவாக இருப்பவளே, வடிவுடை மாணிக்கமாகிய

அம்பிகையே, உன்னால் எனக்கு எல்லாவகை நலன்களும்
உள்ளன, உன்னை அடைந்த என்னால் உனக்கு என்ன
பயன்? எம்மை ஈன்றவளாகிய தாயே, எனக்கு அருள்
செய்க.

பாடல் 92

நன்றே சிவநெறி நாடுமெய்த் தொண்டர்க்கு நன்மைசெய்து
நின்றேநின் சேவடிக்குற்றேவல் செய்ய நினைத்தனன்
தென்றே முழுவ தின்றே முடியில் இனிதுகண்டாய்
மன்றேர் எழில்ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : நடன சபை கொண்டு விளங்கும் அழகிய
ஒற்றியர்க்கு வாழ்வு தரும் தெய்வமே, வடிவுடை
மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, நலம் பயப்பதாகிய
சிவநெறியை நாடுகின்ற சிவனடியார்கட்கு நல்லன செய்து
அந்நெறிக்கண்ணே நின்று நின் திருவடிக்குக் குற்றேவல்
செய்ய நினைக்கின்றேன். என் விருப்பமாகிய இது
எப்பொழுது நிறைவேறும்? இப்பொழுதே கைகூடுவதாயின்
மிக்க நன்மையாம்.

பாடல் 93

அத்தனை ஒற்றிக் கிறைவனை அம்பலத் தாடுகின்ற
முத்தனைச் சேர்ந்தஒண் முத்தே மதிய முகவமுதே
இத்தனை என்றள வேலாத குற்றம் இழைத்திடும்இம்
மத்தனை ஆளல் வழக்கோ வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே,
அத்தனாகிய சிவனும், திருவொற்றியூர்க்கு இறைவனும்
அம்பலத்தாடுகின்ற முத்தனுமாகிய சிவபெருமானிடத்து

சேர்ந்துள்ள ஒள்ளிய முத்துப்போன்றவளே, மதி போன்ற முகத்தையுடைய தேவாமுதமாக இருப்பவளே இத்துணை தான் என்று வரையறுத்து அளவிடமுடியாத குற்றங்களைச் செய்திடும் பித்துக்கொள்ளியாகிய என்னை, உனக்கு ஆளாகக் கொள்ளுதல் முறையாகுமோ, மொழிந்தருளுக.

பாடல் 94

கூறாத வாழ்க்கைச் சிறுமையை நோக்கிக் குறித்திடும்என் தேறாத விண்ணப்பம் சற்றேனும் நின்றன் திருச்செவியில் ஏறாத வண்ணம்என் ஒற்றித் தியாகர் இடப்புறத்தின் மாறா தமர்ந்த மயிலே வடிவடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூரில் தியாகப் பெருமானுடைய இடப்புறத்தில் நீக்கமின்றி அமர்ந்திருக்கும் மயில்போன்ற வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே வாய்விட்டுரைக்க முடியாத என் வாழ்வின் சிறுமையை எண்ணிக் குறிப்பிட்டு உரைக்கும் தெளிவில்லாத எளியேனுடைய விண்ணப்பம் நின்னுடைய திருச்செவியில் சிறிதும் ஏறாத வண்ணம் என்னையோ கூறுக.

பாடல் 95

ஓயா இடர்கொண் டுலைவேனுக் கன்பர்க் குதவதல்போல் ஈயா விடினும்ஓர் எள்ளள வேனும் இரங்குகண்டாய் சாயா அருள்தரும் தாயே எழில்ஒற்றித் தற்பரையே மாயா நலம்அருள் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கெடாத திருவருளைச் செய்யும் தாயும், அழகிய ஒற்றியர்க் கண் எழுந்தருளும் தற்பரையும், குன்றாத

நலம்தரும் வாழ்முதலும் ஆகிய வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, இடைவிடாத துன்பமுற்று வருந்துகின்ற எனக்கு, உன்னுடைய அன்பர்க்கு நீ உதவுவது போல் உன் திருவருளை எனக்கு நல்காவிடினும், எள்ளளவேனும் இரங்குவாயாக.

பாடல் 96

பெரும்பேதை யேன்சிறு வாழ்க்கைத் துயர்எனும் பேரலையில் துரும்பே எனஅலை கின்றேன் புணைநின் துணைப்பதமே கரும்பே கருணைக் கடலே அருண்முக் கனிநிறவே வரும்பேர் அருள் ஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கரும்பு போன்று இனிமையும் கடல் போன்ற கருணையும் முக்கனியின் தேன்போலும் அருளும் உடையவளும், பேரருள் நிலவும் திருவொற்றியூர் வாழ்வரசியும் ஆகிய வடிவாம்பிகையே, பெரும் பேதையாகிய என்னுடைய சிறுமை நிறைந்த வாழ்க்கையில் உண்டாகும் துயரம் என்கிற பெரிய அலைகள் நிறைந்த கடலில் அகப்பட்ட துரும்பு போல அலைகின்றேன், உன்னுடைய இரண்டு திருவடிகளே துன்பக் கடலிலிருந்து கரையேறுவதற்குத் தெப்பமாம்.

பாடல் 97

காதர வால்உட் கலங்கிநின் றேன்றின் கடைக்கண்அருள் ஆதர வால்மகிழ் கின்றேன் இனிஉன் அடைக்கலமே சீதரன் ஏத்தும் திருவொற்றி நாதர்தம் தேவிஎழில் மாதர சேஒற்றி வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருமால் வணங்கி வழிபடுகின்ற திருவொற்றியூர்த் தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய தேவியும் அழகிய பெண்ணரசியும் ஒற்றியூர் வாழ்வார்க்கு வாழ்வளிக்கும் அம்மையுமாகிய வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே, வெறுப்புணர்ச்சியால் மனம் கலங்கி வருந்தி நிற்கின்ற எனக்கு உன் அருள்நிறைந்த அன்புப்பார்வையால் உண்பாகும் ஆதரவால் மகிழ்ச்சி கொண்டு நின்றேன். இனி நான் உனக்கு அடைக்கலம் ஆதலால் நீ என்னை ஆதரிப்பது கடனாகும்.

பாடல் 98

பொன்னுடை யார்அன்றிப் போற்றுநற் கல்விப் பொருளுடையார்
என்னுடை யார்என் ஏசுகின் றார்இஃ தென்னைஅன்னே
மின்னுடை யாய்மின்னில் துன்னிடை யாய்ஒற்றி மேவுமுக்கண்
மன்னுடை யாய்என் னுடையாய் வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : அன்னையே, மின்னலைப்போல் ஒளியுடையவளே, மின்னற் கொடிபோன்று நுண்ணிய இடையையுடையவளே, ஒற்றியூரில் எழுந்தருளுகின்ற மூன்று கண்களுடைய தலைவரை உடையவளே, என்னை அடிமையாகக் கொண்டவளே வடிவுடை மாணிக்கமாகிய எல்லாராலும் உயர்வாகப் புகழப்படுகின்ற கல்வியாகிய செல்வமுடையவர் எத்துணை பெரிது உடையராயினும் என்ன உடையவர்கள் என்று உலகவர் இகழ்கின்றார்கள். இஃது என்னே!

பாடல் 99

பொய்விட்டி டாதவன் நெஞ்சகத் தேனைப் புலம்பும் வண்ணம்
கைவிட்டி டாதின்னும் காப்பாய் அதுநின் கடன்கரும்பே
மெய்விட்டி டாருள் விளைஇன்ப மேஒற்றி வித்தகமே
மைவிட்டி டாவிழி மாணே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : கரும்பு போல் நினைக்கும் தோறும் இன்பந்தருபவளே, மெய்யுணர்வைக் கைவிடாத ஞானிகளின் உள்ளத்தில் விளைகின்ற இன்பமே, திருவொற்றியூரில் வீற்றிருக்கின்ற ஞானத் திருவுருவே, மைதீட்டிய கண்களையுடைய மான் போன்றவளே, வடிவுடைமாணிக்கமாகிய அம்பிகையே பொய்மை நீங்காத வன்மனதையுடைய என்னைத் தனித்திருந்து வருந்துமாறு கைவிடாமல், இப்பொழுது பாதுகாப்பாக அருளுவது உனக்கு கடனாகும்.

பாடல் 100

நேயானு கலை மனமுடை யாய்இனி நீயும்என்றன்
தாயாகில் யான்உன் தனையனும் ஆகில்என் தன்உளத்தில்
ஓயா துறந்துயர் எல்லாம் தவிர்த்தருள் ஒற்றியில்செவ்
வாயார் அமுத வடிவே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : திருவொற்றியூரில் வீற்றிருந்தருளும், சிவந்த திருவாயில் ஞானவமுதம் பொழியும் அருள்வடிவான வடிவுடை மாணிக்கமென்ற அம்பிகையே அன்பும் துணைபுரியும் மனமுமுடையவளே, நீ எனக்குத் தாயாகில், எளியனாகிய யான் உனக்கு மகனாகில், நீ என் மனத்தில் இடையறாமல் நின்று வருந்தும் துயரங்களெல்லா வற்றையும் போக்கியருக.

பாடல் 101

வாழிநின் சேவடி போற்றிநின் பூம்பத வாரிசங்கள்
 வாழிநின் தாண்மலர் போற்றிநின் தண்ணளி வாழிநின்சீர்
 வாழிஎன் உள்ளத்தில் நீயுநின் ஒற்றி மகிழ்நரும்நீ
 வாழிஎன் ஆருயிர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே.

உரை : வடிவுடை மாணிக்கமாகிய அம்பிகையே நின் திருவடி போற்றி செவ்விய அத்திருவடிகள் வாழ்க, நின்னுடைய அழகிய திருவடிகளாகிய தாமரைகள் வாழ்க, நின் திருவடியாகிய ஞான மலர்கள் போற்றி, நீ அடியவர்க்கு செய்யும் திருவருளாகிய தண்ணளி வாழ்க. நின்னுடைய புகழ்கள் வாழ்க. அடியேனுடைய உள்ளத்தில் நீயும் நின்னை ஒரு கூறாக உடைய நின் கணவராகிய சிவபெருமானாகிய கணவரும் எழுந்தருளி வாழ்க, என்ஆருயிர்க்கு வாழ்வு தரும் முதற்பொருளாகிய நீவிர் வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

